

Fráter Olivér vezető konzul beszédet mond

Díszemléklap átadása Goór Györgynek

Mécs János

Saját versét szavalja,

Mécs János festménye a
Magyar Központban

Mécs János: Véres Napok

A mi életünk rohamosan rossz lett,
mert nyakunkon ült a dicső szovjet.
Kinek rémuralmát szenvedtük,
nélkülöztünk és éhezünk.

Nem kell nekünk Bosztrohovszkij szava,
együtt kiálltjuk ruszki haza! Ruszki haza!
Takarodjon innen ez a gyalázatos népség,
mert amit tettek a legaljasabb szemétség.
Megbecstelenítettek asszonyokat, lányokat,
ki tudja hány volt az áldozat?

Ez az a dicső Szovjet Hadsereg?
Minden mocskot szennyet megtehet?
És ezek irányítják hazánk sorsát?
És hazánk árulóiból állítják össze a magyar kormányt?

Hazánk fölött a kommunizmus szelleme lebegett
és mindenki az ÁVÓ-tól félt és reszketett.
Ellene semmit senki nem tehetett.
Kinzástól rácseszve elmene.
Az ávósok minden kegyetlenséget
megtettek a párt érdekében
és a hazaárulók zengtek érdekében.

Ez kibírhatatlan állapot,
a ruszki úgy kezel minket mint
egy rabságra ítélt gyarmatot.
Megtelt a pohár, ez így tovább nem mehet,
az ifjuság tüntetést szervezett.

Fellobbant a hazaszeretet lángja,
valóra váljon minden magyarnak álma,
hogy szabad legyen szent hazája.
És a lelkes tömeg együtt kiálltja,
ez a haza magyar haza,
minden ruszki menjen haza!

Ilyen biztató szavakkal a ráidóhoz vonultunk,
a 16 pontba foglalt kérésünket bementük.
Amelyre az ávósok sortüze volt a válasz,
magyar a magyart lőtte, szégyen és gyalázat!
Mint az örültek lőttek ifjú munkásokat és diákokat öltek.
Turuc közén pazarzottok még,
félelemtől nem ismerve fellázadt a nép.

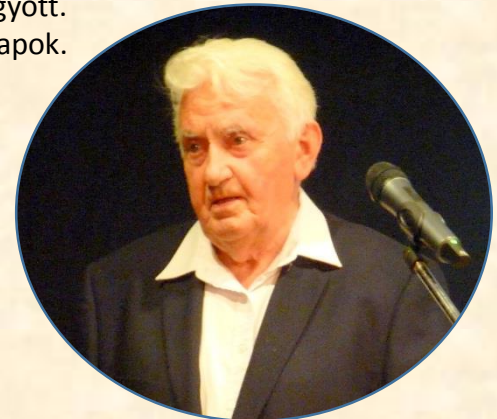
Vörös csillagos címer nem lehet zászlónk közelébe,
nehogy a magyart szégyen érje.
Kivágni, mehet a szemébe,
nem riaszt meg minket a ruszki véleménye.
Bármit csinált ez a gyalázatos horda,
nagy robajjal földrenyúltan
Sztálinnak gyalázatos szobra.
A nép ütötte verte, darabokra zúzta,
nem lesz többé városunknak csúfja.

És a laktanyákhoz futottunk,
fegyverekhez jutottunk,
s lövéseikre lövés volt a válaszuk.
Szent hazánkért életünket adjuk.

Amelyre a dicső szovjet uradalmát féltve
ész nélkül tüzelt az ártatlan népre.
Rommá lőtt házak, vérben fekvő sebesültek és halottak.
Menekültek mindazok akik életbe maradtak
és a menekülőkre és a mentőkre az
ávósok lőttek, ártatlan fegyvereseket lőttek.

Hadszintérré vált a város
tankok és ágyuk ontották a tüzet,
nem volt megállás, nem volt szünet.
Túlerővel szemben nagy volt a küzdelem
és pusztítás és a nyugat szájából
megállás nélkül hallottuk a búzdítást.
Tartsatok ki! Tartsatok ki! Megyünk!
Nap mint nap búzdító hangokat hallottunk
és tovább véreztünk és harcoltunk.

Nyugat minket harcra búzdított
és mint mindig szokás szerint,
hazudott és becsapott!
Maroknyi népünk egyedül maradt,
mindenki cserbenhagyott.
Ezek voltak a véres napok.

A Kőrösi Csoma Sándor
Program és a Magyar Iskola
diákjai műsora
Péterffy Tekla, Tóth Vivien,
Hevesi Nagy Emese,
Constantinovits Kinga,
Czifra Bálint,
Varga Adalbert és
Németh Virág

